

Примітка 2

Ця ікона явилася 1687 р. Місцевий ієрей Василій 1689 р. переніс її до Києва і, попри бажання братії Києво-Печерської лаври, передав до жіночого Печерського Вознесенського монастиря. З 1712 р. цей образ був у його правонаступника – жіночого Фролівського монастиря на Подолі і зник під час розорення обителі у другому десятилітті ХХ ст. Свого часу свт. Димитрій написав вірші на образ Богородиці Рудненської:

Идѣже творяшеся желѣзо отъ блата
Тамо Дѣва вселися дражайшая слата (sic!),
Да людемъ жестокия нравы умягчаютъ
И желѣзныя къ Богу сердца обращаетъ

Крім цієї Рудненської ікони є відомою також однойменна ікона в м. Олешки під Харковом. Цю українську ікону перенесено, за легендою, священиком Петром Андрієвим 1692 р. із м. Браїлів на Поділлі. Відомі також чудотворні списки з Рудненської ікони в с. Бубни під Полтавою; в с. Олишевці на Чернігівщині, під Москвою в колишньому с. Крилатське (нині – територія Москви).